

Husita - Nohavica, Jarek

1. [: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
ale už je nepasu, :]
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.
2. [: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.
- R: [: Hejtman volá: "Do zbraně, bijte pány, hr na ně!" :]
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.
3. [: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [: Tolik krásnejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistěj půjdeš do nebe, jó, čistěj půjdeš do nebe.
- R:
5. [: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.
6. [: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla: "To se nedělá," :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.
- R:
7. [: Už se na nás ženou křižáci smělí,
zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.
8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!